

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap

Megjelenik Csáktornyan hetenkint egyszer: vasárnap.

Szerkesztési iroda: Fischel Fülöp könyvnyomdája helyiségében. — Szerkesztővel értekezni lehet: Hétfőn, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton 11 — és 4 órákor. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény *Margittai József* szerk. nevére küldendő Csáktornyára.

Kiadóhivatal: Fischel Fülöp könyvkereskedése Csáktornyan. Le küldendők az előfizetési díjak és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Előfizetési árak:

Égész évre	4 ft
Félévre	2 "
Negyedévre	1 "

Egyes száma 10 kr.

Hirdetések még elfogadhatók: Budapest: Goldberg A. V. hird. irod. Béczen: Schalk H., Dukes M., Oppelk A., és Daube G. L. és társánál. Frankfurt a. M.: Daube G. L. és társánál.

Nyitlór petitsora 10 kr.

Birtokosaink és a jégszövetség

A zalamegyei birtokosság pártolásra méltó mozgalmat indított meg, midőn szervezkedett azon célból, hogy a zalamegyei gazdasági egyesület s a magyar gazdák jégbiztosítási szövetsége együttes közreműködésével népszerűsítessék. Az e tárgyban tartott értekezlet jegyzőkönyve s a zalamegyei gazdasági egyesület felhívása, melyet alább egész terjedelmében közlünk, megadja e részben a felvilágosításokat.

Nemcsak birtokosaink, de jegyzőink, lelkészeink és tanítóink figyelmét is felhívjuk ezen ügyre, melynek hathatós keresztülvitele valóságos áldás lesz a kisbirtokosságra, melynek gazdasági érdekeit csakis úgy tudja nagyobb arányokban előmozdítani a gazdasági egyesület, ha a kisbirtokosság jelentékeny számban belép a egyesületbe.

Az 1 ft évi tagdíjat kétszeresen visszakapja tűz- és jégbiztosításánál.

Mi is azt mondjuk tehát, a mit gazdasági egyesületünk: »Csoportosuljunk, vállelve iparkodjunk érdekeinket előmozdítani terheinken könnyíteni!«

A gazdasági egyesület felhívása a következő:

Felhívás Zalamegye birtokos közönségéhez

A zalamegyei gazdasági egyesület mindenkor szem előtt tartotta a földbirtokosság érdekeit s alkalmak adtán melegen üdvözölte azon reformokat, melyek a sok oldalról megterhelt gazdák helyzetén könnyíteni voltak hivatva.

Ily reformnak ismerte fel az első magyar általános biztosító társaság által alakított magyar gazdák jégbiztosítási szövetségét, melyet első rangu hazai társaságunk azon célból épített életbe, hogy lehetővé tegye az eddig magas jégbiztosítási díjak leszállítását s ez által mód nyújtsék úgy a nagy, mint a kisbirtokosságnak terményeit évről-évre jutányosabban biztosíthatni jégkár ellen.

A jégbiztosítási szövetség, melyet a zalamegyei gazdasági egyesület még múlt év szeptember hó 30-án tartott rendkívüli közgyűlésén tárgyalta s érdemleges vita után egyhangúlag elfogadott, országosra s így Zalamegyében is jelentékeny arányokban terjed. Az első magyar általános biztosító társaság dícséretes buzgósággal és kitartással munkálkodik azon, hogy a szövetség minél nagyobb s így az a magyar gazdaközönségre nevé minél előnyösebb legyen.

S ha teljesen tárgyilagosan és gyakorlati szempontból itélünk ezen ügyben, be kell ismernünk, hogy a szövetség sorsa ezen fordul meg.

Ha a szövetség nagy lesz, a szövetségi tagokra nézve rendkívül előnyös lesz. Hogy pedig nagy legyen csupán a gazdaközönségtől függ.

Ebből tehát világosan következik az, hogy első sorban magának a gazdaközönségnek kell oda hatni teljes erővel, hogy az minél nagyobb s így minél előnyösebb legyen.

Mert mi ezen szövetség lényege?

A birtokos, ki a szövetség tagja lesz, kötelezi magát arra, hogy terményeit 12 egymásután következő évre az első magyar általános biztosító társaságnál biztosítja jégkár ellen. (A bérlet csak azon időtartamra, a meddig bérletet tart.) A szövetség jégbiztosítási fizletéből eredő összes tiszta nyeresémeny a szövetségi tagokat illeti. A nyeresémenyösség fele tartaléktőkék képzésére fordítatik, a másik fele pedig a díjak leszállítására szolgál akként, hogy minden szövetségi tagnak az őt illető nyeresémeny rész a következő évben fizetendő díjából leiratik, úgy, hogy abban az évben annyival kevesebb díjat fizet. A 12 évi időtartam lejártá után a tartaléktöke a szövetségi tagjai között — befizetési díjaik arányában — felosztatik.

Ezzel szemben a szövetségi tag évi átlagos biztosítási értékéhez képest egy évi díjösszeg erejéig készíltető kezességi nyilatkozatot ad. De ezen lekötött összeg befizetése a szövetségi tagoktól csakis azon esetben követelhetik, ha a szövetségi ületből netán eredő veszteségek a díjbevétel-

ből s a tartaléktökekből fedezhetők nem lennének. Különbben az egész 12 évi biztosítási idő tartama alatt még nagyobb veszteségek esetén sem kötelezhető a tagok a szabályszerű biztosítási díjak kivételével, további díjak fizetésére, miután az első magyar általános biztosító társaság a szövetséggel szemben azon kötelezettséget vállalta, hogy mindazon üzleti veszteségeket, melyek a 12 évi időtartam alatt az évi díjbevétel, a tartaléktökek s a szövetségi tagok által lekötött biztosítási összegeket túlhaladják, sajátjából fogja fedezni.

Ha már most a legkedvezőtlenebb esetet vesszük is, azt, hogy a szövetségi ület oly veszteséggel végződik, hogy a szövetségi tagok kényszerítve lesznek a lekötött biztosítási összegek befizetésére, azaz 12 évre nem 12, hanem 13 évi díjat fizetnek, — a legegyszerűbb számtással ki lehet mutatni, hogy a szövetségi tagok ez esetben sem veszítenek, hanem nyernek.

A példa ez:

Egy zalamegyei birtokos 10.000 ft értékű kalászos terményeit jégkár ellen biztosítván, fizetett ezen biztosítás után egy évre 125 ft díjat. Most ez a birtokos beállt a szövetségbe s a törzshevillás 8 §-a alapján, mely szerint a szövetségi tagok jégbiztosításai után számítandó díjak legalább is 20% al szállíttatnak le az ő díjszabályhoz képest, mely az 1886. évben az első magyar általános biztosító társaságnál érvényben volt fizet csak 100 ftot s ugyanilyen összegig vállal kevesebbet a netáni veszteségek fedezésére. Mint egyszerű biztosító 12 év alatt befizetne 1500 ft díjat, mint szövetségi tag, ha nem is lenne nyereségmentesen a díjak évről-évre való leszállítására szolgálhatna — befizet 12 év alatt 1290 ftot. Ha már most még a lekötött 100 ft biztosítékot is meg kellene fizetnie, összesen 1390 ftot, tehát 200 ftal mégis kevesebbet, mint fizetne akkor, ha be nem lépne a szövetségbe.

De azon kedvezőtlen körülmény, hogy a szövetségi tagoktól a biztosítási összegek is követelhetnek, a'igha fordul elő, különösen nem akkor, ha a szövetség nagy terjedelmű lesz. Ujra azt kell hangsúlyoznunk tehát, csoportosuljunk a szövetségbe minél többen s akkor biztosan számíthatunk nyereségre.

A zalamegyei gazdasági egyesület tagjai a szövetségi díjakból 4%, illetve 8% engedményt élveznek. Azok, kik 100 ft-nál kevesebb díjat fizetnek, 4%, azok pedig, kik 100 ft-nál magasabb díjat fizetnek, 8%-ot. S az első magyar általános biztosító társaság az egyesület tagjainak biztosításai után jutalékban részesíti a gazdasági egyesületet, melynek évi jövedelme ezen a révén jelentékenyen gyarapszik.

Ezen előnyökre való tekintetből is, Zalamegye gazdaközönségének figyelmét felhívjuk egyrészt a szövetségre, másrészt arra, hogy azon birtokosok, kik még nem tagjai a zalamegyei gazdasági egyesületnek, lépjenek be az egyesületbe s erre vonatkozó szándékukat jelentsék be az egyesületi előnökségnek.

Az összetartás nagy erő. Ez az erő adhat hatalmas lendületet ezen ügynek is. Hitünk szerint fog is adni.

Ha a szövetség tagjai országosra terjedni kezdenek a szövetség terjesztése érdekében az üdvös eszme fényes diadalt arat. Rajtunk áll, hogy könnyítsünk terheinken!

Kelt Zala-Egerszegén, 1887. febr. 8. A zalamegyei gazdasági egyesület nevében és megbízásából:

HÁCZKY KÁLMÁN SZIGETHY ANTAL elnök. titkár.

Ez ügyben a zalamegyei gazd egyesület f. hó 6-án Zala Egerszegén gyűlést tartott s a magyar gazdák jégbiztosítási szövetségének támogatását, s terjesztését kimondotta s a szövetség intézményének a gazd. közönséggel való megismertetése s abba a tömeges belépésre meggyerése céljából járásoként értekezlet megtartását határozta el. A járási értekezlet elnökéül felkértettek a csáktornyai járásra Szabó Imre a perlakira Etlényi János.

A szövetségi ügyre vonatkozólag az első magyar általános biztosító társaság n. kanizsai főügynöksége készítt megadja a részletesebb felvilágosításokat.

C S A R N O K.

CARNEVAL.

Bachus, a bor istene és feltalálója, a jó kedv s kicsapongások nemtője; a regeszert fia volt Jupiternek és Semelének, a Görögországból származott Cadmus király egyik leányának, kinek kívánságára Jupiter istenségének tejes fényében jelent meg.

Miután azonban megfogantatott Bachus, de még meg nem születvén, anyjának kíváncsiságáért lakolnia kellett, kit Jupiter lángoló vilámaival fellemezett, de gyermekét megmentendő, kifejűdéseig saját hasában rejté el. Innét kapta aztán Dithyrimus, azaz »készerszületett« melléknevet. Az újszülött Jupiter Hermesnek adta azon meghagyással, hogy boszuvágyó felesége, Junó elől rejtse el s nevelje, ki a kis Bachus a Nysa hegyi nympakra bízta, kiknek társaságában, midőn felespergett, Nysa erdeji beosatangolta fejét borostyánnal s repkényvel koszorúzva, vig kedvében dalekat zengedzve.

Nysa erdeinek határai az ő istenségének szűkek voltak azért, hogy a halandóknak magát teljes fényében mutathassa, s azokat magának lebilincselhesse, elháróza unnepeyes körutat tenni. A vig bachusnak és kéjtűs bachusnők társaságában, melyhez a lármás Satirok s Pánok s a pajzán nympok csatlakoztak, beharagolta egész Aziát s Európát. A vidám kíséret örömműjgásai a tuvola lágy hangja a dobok pergése, a czimbalom s csörgők hangjai vegyültek.

A vad bachusnők kik Mánadoknak nevezetlek, halálutkákat szövel s repkényvel koszorúzták; lengő hajkocban kigyók fonódtak, kezökben szőlőcsereszal körülfont Thyrsust forgatták s éjjeli kéjtűczeit magára tartva faklyákat lobogtattak.

Naxos szigetén házasságra lépett Ariadnevál, kit Theseus álnokul s hagyott. Később Venussal is viszonyba lépett, a kivel nemzde Hymeneust. Podapust s a Gratiákat. A neki szentelt istentisztelet a görögök-nél s rómaiaknál egyike vala a legregiebbeknek. Thaha Nysa Naxos s Arcadia híresek voltak Bachus ünnepeiről. Ezen ünnepeknél utánozták Bachus győzelmi körutait, de vadság s kihágásokban annyira elfajultak, hogy Rómában a város építése utáni 568. évben eltűntek.

Hogy mennyire elfajultak ez ünnepek, kivált a régi római birodalomnak fényűző korában, bizonyítja ezt Juvenalis (Sat VI. de mulieribus) midőn mondja: »Tiszta latin nőket szült hajdan az egyszerű jölet; akkor a munkásság rövid átom... s a Colini toronyt védő hős férfiek a vétket távol tartották szük helyeik szentélyétől s most... a harcnál adázb elfajult áll boszut a föld leigázott összes népeiert. Nincs oly bűn s a bujáségnak oly gaztette mi most ne csapongna mióta a régi római egyszerűség kiveszett: Sybaris csak azóta szenvedzi hatalmait, s a bor s balzsamban nyakig uszó hetyeke Tarentum.«

Bachus szobra az utcákon hordoztatott nagy ünnepélyességgel s ibolyákkal, rózsákkal s más tavaszi virágokkal díszített fiúk s férfiakból álló karok dallamokat énekeltek, melyek Dithyrambusoknak nevezettek.

Áldoztak is Bachusnak, s az áldozat kecskébakkokból állott, mert a kecskét mint a szőlővessző pusztítóját, le telelt ölni. De áldozataikat a legszemérmelenebb bujáságokkal fertőztették be, miként Juvenalis satyráiban hátrahagyta.

Ez rövid vázlatban a farsang, a Carnevalok eredete.

Manapság is a Carnevalok valódi hazája Olaszország.

A közép-korban a gazdag, bíszke Velence ünnepele meg a legfényesebben. Akkor itt már január elsején kezdődött rendesen s álarozos vigulmak és mindenféle népiünnepek és színelőadásokból állott. De midőn Velence veszteti kezdé fényét s előbbi hatalmát s gazdaságát, a Carnevalok ünneplései Rómában ütöttek tanyát, ahol csak a hamvazó szerdát megelőző 8 napon s akkor is csak 3-6 óra közt vigadnak, mindazonáltal e 24 óra, melyben a tréfa vigárg, bohóság netovábbját ér el, azt a Carnevalok legelőnkebb helyévé avajta. Felőtöznek különféle bohócz öltözetekben, s ezen hemzsegnék az utcákon, kik olcsó czukorgolyócskákval dobátják egymást, s minthogy

e golyócskákban több a liszt, mint a cukor, annyira mennek, hogy a tréfa végével nemcsak a mulatók változnak péklegényekké, hanem az utcakövezet is a legezárabb időben orosz hóisvatagokká lesz.

S ezen mulatságokat Carnevalnak hívják, s magyarul körülbelül annyit tesz, mint: isten veled, hus E név azonban sokkal jobban illenék a bójire, mintsem a vigaságok napjaira. A magyar »farsang« nevet pedig a német »fascching« szótól vette, a mi sokkal jobban illik reá, mert legalább nem jelent semmit sem.

Magyar embernek általában nem fér össze természetével az álaroz s a bohókás öltözet, de minthogy a külföldön farsangkor nagy hűhöt csapnak, hát a tizenkilencedik felvilágosodott század az ő talpát is megvakarja s hova kerül? — Az álarozos bába, s ott egy szeszélyes karcsu kisasszonykával járja a kállai kettőt. Ha esetleg valaki megbotránkozna e karcsu kisasszonyka szépségén, annak megsugom, hogy nem kisasszony az, hanem — krinómba öltözött férfi.

Néhol tele palackok hívnak vidámságra s virágok, másutt tört üvegek jelképezik, hogy a jókedv sem tart örökké, hanem egyszer az is csak eltörik.

Igy töltént e czikk írójával is. Engem uccse! olyan kedvem kerekedett, hogy még a toll is tánczol a kezemben, még a levegő is zug füleim körül, csakugy a toll azért tánczol, a levegő azért zug, mert a teiem felett az első emeleten egy polgár ember atyámia lakik, s az ő fia, leányai és vendégei olyan dinom-dánomat csapnak, annyira tánczolnak, hogy kJamarisom maid bukfenézt hány bele — és tollam, kalamárisom azt hite, hogy az ő érdemes gazdájuk is ott fenn lakmároz. Pedig hát az ilyen író deakoknak Petőfiként: »ha üres a szebe, eres a hasa is.« De azért nem busulok!

De másrészt avval vigasztalom magam, hogy hisz a hushagyó kedd után jön a hamvazó szerda, a mikor nemcsak én, hanem minden jóra való keresztény ember is bójírol. — De ezek nekem ugyan segítenek bójírolni, hanem a szivtelenek azt nem tudnák elnézni, hogy e farsangban én is segítsek nekik enni inni, mulatni.

Hiába! hunczut a világ! De ezért a hunczutsággért le is pilálon, mert elmondam a »Muraköz« érdemes olvasóinak, hogy tavaly egy június legény, ki egy háznak, hol tánczoltak s vigadtak, abakán banezve, iij nyilatkozatra fakadt: »Járjad boldog, járjad, egykor én is voltam ilyen oktondi!« De azért ne higgy senki fia, hogy ezt irigységből mondtam — oh! Isten ments, sőt szivem mélyéből kívánok a mélyen tisztelt publikumnak jó mulatást! Csakhogy ne ugy mulasson, mint a magyar példabeszéd mondja: »Néha reggel táncz; este láncc.«

BALASSA B.

H I R E K.

— Gyászhir Krasovecz Adolné sz.

Ziegler Karolinának a szerzett leányának. anyának, testvérnek, feleségnek, illetve sógornőnek f. hó 14-én reggeli 5 órákor hossz. szasz szenvedés után élte 37. évében történt gyászos elhunytát jelentették somorodot szivvel a kiadott gyászjelentésen özv. Ziegler Lajosné sz. Sirausz Karolina mint anya. Krasovecz Anna, Krasovecz Etelka mint gyermekei, Krasovecz Adolf mint férj, Ziegler Kálmán, Ziegler Etelka férj, Krasovecz Ignáczné mint testvérek, Ziegler Kálmán sz. Todor Hermin mint sógornő. Dr. Krasovecz Ignácz mint sógor. Az elhunyt hült tetemei f. hó 15-én délután 4 órákor helyeztetek a közönség nagy részvéte mellett a helybeli sírkertben öröknyugalomra. A boldogult lelki üdvéért a gyász sennmise e hó 16-án délelőtt 10 órákor a helybeli szent-ferenczrendi szerzet templomában mutatott be a Mindenhatónak. Áldás és béke a sokat szenvedett jó anya hamvaira!

— Szép ünnepélyesség folyt le a f. Mihályveczi templomban f. hó 15-án — amint Badicsánból írják. — Két pár szobehorult házastárs tördelt az ótár előtt, hogy 50 éves egybekelésük emlékére az Ur áldását kérjék. Pót. Gaspárin Mihály plébános ur az egyházi szertartás elvégzése

után meghatározó beszédet intézett a párokhoz, amely nemcsak az ősz párokat indította könyekre, hanem a jelenlévő hívőket is mélyen meghatotta.

Fényes és előkelő nászünnepe volt f. hó 14-én Alsó-Pusztakovezen. Szabó Imre földbírtokos urnak bájtes leányát, Emilia kisasszonyt e napon vezeti oltárhoz Hodász Miklós ur. cs. és kir. huszár főhadnagy. Hábar a menyeközött sok körül s tisztán családi jellegű volt a köztiszteltben álló uri család neve. Szabó Imrének a nemzet életében is kimagasló nemesi alakja, nemkülönben a közügyek terén évek hosszú során át szerzett, soha el nem mosódható érdemei elegendő okot szolgáltatnak arra, hogy az ünnepe a családi kereteket túllépve, a legtaggabb körökben rokonszenves érdeklődést keltsen. Del fele indult a nászmenet a közeli útszélességig, majd a templomba, hol Peszek György plébános szívről remek beszéddel fogadta a délelőzött legényt s a kelemenzt mindenkit elhajó menyasszonyt. A szent szertartás után díszes ebéd volt az örömapa vendégszerelő házában, hol sikerült felköszöntöknökben s jó kedvben nem volt hiány a boldog házasság másnap állandó lakhelyére Sopronba indult. Az ég állása kísérte őket az élet minden útjain.

Eljegyzés. Grézlo Jenő, a csáktornyai áll. tanítóképző gyakorlóiskolájának tanítója jegyet váltott Perlakon Horváth Blanka kisasszonnyal a muraközi művelt hölgyek egyik kiválóan bájtes és kedvelt alakjával. Szívvel gratulálunk!

Veres verekedés. A kristányveczi zugisko tanítóját az apása ketli áva annyira megverte hogy jobb kezét eltörték mert nejt, ki elhagyta. haza hívta magához.

A csáktornyai székely muraközi takarékpénztár f. hó 26-án d. u. 3 órakor saját helyiségében VI. rendes közgyűlést tartja meg. Napirend: az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése, a mérleg jóváhagyása s a felmentvény megadása az igazgató, aligazgató alelnök, 4 igazg. tag és a felügyelő bizottság megválasztása, egy gyűjtő-egylet létrehozásának ügye, az igazgatóság jutalékának meghatározása. Vettük a takarékpénztár 1886. évről szóló vagyonkimutatását és mérlegét. Az évi nyereség 8062 frt 95 kr. Összességül részvényenként 9 frt lesz fizetve; a részvény-kiegészítésre és tartalékalapra egyenként 2500 frt tételük fölé; e két alapnak összege ezideig 1800 frt.

Kottoriban a szemés és főhártalyob (trachoma) több körreterit merült fel. Kostyal Ferencz főszögabiró és Böhm Sándor járá-orvos személyesen jelentek meg a helyszínen s mintan az emített s embajnak

részen igen súlyos alakjait 14 egyénen konstataáltak, ugy a kör tovább terjedésének megállítására, mint a szembetegek rendszeres gyógykezelésére iránt a legszigorúbban intézkedtek. Ez esetek feljelentése után a megye főorvosa s megjelent Kottoriban s a fogarositott óvintézkedések fölött elismerését fejezte ki. De A. Domborun, Alsó-Krajevcezen és Perlakon is mutatkozott egyes esetei ezen veszélyes s nagy mértékben ragályos kórnak, miert is egyelőre az egész járás összes tanköteleseinek orvosi megvizsgálása van folyamatban, hogy a kör mielőbbi felismerése és gyógykezelése által továbbterjedésének idejekorán gátot lehetesen vetni.

Magas vendégek Muraközben. Megyénk fő-és alispánja Svastits Benő es Csertán Károly urak Csáktornyai jövet Perlakot is szerencsésítetni fogják becses látogatásukkal. Kostyal Ferencz főszögabiró kezdeményezése folytán a hatóságok s az összes akosság a fogadattási ünnepek rendezése körül lázas tevékenységet fejtenek ki. A megérkezés napjáról lapunk zártáig még nincs biztos tudósításunk.

Főtisztelendő Vogrin Janos ur, ki Molnar Antal alesperes képviselője idejére a perlaki plébánia administratora volt ugyanezen minőségben Kottoriba helyeseltett át.

Az alsó-muraközi takarékpénztár egyesült önélegző szövetkezet III. évi rendes közgyűlést 1887. évi márczius hó 6-án délután 2 órakor a takarékpénztár üzemhelyiségében tartja. A közgyűlés tárgyai: 1. Elnöki jelentés a letolt üzeméről. 2. A felügyelő bizottság jelentése. 3. Az üzletretek és azok növedeket megállapító igazgatósági határozat előterjesztése. 4. Az alapszabályok módosítása. 5. A szövetkezet hivatalos közönyének megjelölése. 6. A szövetkezet igazgatóságából kitérő dr. Böhm Sándor elnök, Sipos Károly és Sosterics Pál igazgatósági tagok helyett új választás megjelölése, esetleg a kilépők újabb megválasztása. 7. Az 1887. évben működő felügyelő bizottság megválasztása.

Dalestieyt rendez f. hó 21-én (hétfőn) a csáktornyai daleygyesület. A műsorozat kiváló darabokból van összeállítva, melyek a közönség tetszését minden tekintetben hivatva vannak kielégíteni. Felhívjuk a dalkedvelő közönség szives figyelmét a dalestélyre. Meghívó. A Csáktornyai Dalárda alapítókéjének gyarapítása céljából f. évi február hó 21-én a „Hattyu” szálló nagytermében dalestélyt rendez. Kezdetet pont fél 8 órakor. Beléptidj sze mélyenként 1 frt. Családjegy 3 frt. Az énekdarabok közötti szüneteket a helybeli zenekar tölti ki. Az éneklendő dalok nyomtatott szövege a pénztárnál ingyen adatik. Műsor: 1. Nemzeti zászló. férfiak. Huber Károlytól 2. „Csatadal” férfiak. Huber Károlytól.

3. „Lehullott a rezgőnyárfa” férfiak. Huber Károlytól 4. „Vadászkar” férfiak. Weber K. „Bűvös Vadász” cz dalművéből. 5. „Mohácsi koldus.” Magándal zongorakísérettel Nizsnay G. tól Éneklő Hübner Károly tag ur. 6. „Egyveleg” férfiak. Wusching P. tól 7. „Olyan a te dalod” férfiak. Huber Károlytól. 8. „Liebesbrief” férfiak. zenekísérettel. Ziehrer M. tól. 9. „Viharban” férfiak Dürnertől. 10. „Franz zahl'n” férfiak. zenekísérettel, Metzgerlől.

A csáktornyai önk. tőzoltóegylet által rendezett táncmulatságon felülfizetni szivesek voltak: Ángyán Kálmán 2 frt. Báron Lipót 1. Baumhack Frigyes 2. Fischel Fülöp könyvkereskedése 1. Graner N. 1. Hirschmann Leo 1. Mózes Bernát 1. Marczius Ferencz 2. Frasz Tamás 1. Morandini Bálint 4. Morandini Róbert 1. Neumann Bernát 1. Neumann Albert 2. Pollák Gyula 1. Probszt Ferencz Szent-Kereszt 1. Pecsornik Károly 1. Luperszbek József 2. Rosenberger Fáni 1. Ruttkay 1. Dr. Schwarz Albert 1. Szeiverth Antal ifj 2. Sárosi László 5. Schullek J. 2. Szotsits József Mátyán 2. Szilágyi Gyula 2. Ungár Ignác 1. Wagner Józsefné 1. Varga János Mura Szent-Márton 1. Vrancsits Károly 1. Ziegler Kálmán 3. Zakál Henrik 4. Göncz Lajosné 1. Dr. Krasovecz Ignác 1. Séra István 1. Bodzay Pálné 3. Henrik Miksa 2 frt; összesen 60 frt az hatvan forint A tisztjövdelem 50 frt 13 kr.

Tyuk tolvaj. E hó 9-én a vasúti állomásnál a vendégfő s raktáros tyukjait Szakal Gábor bagladi csavargó el akarta emelni, azonban egy munkás a lopásban megakadályozta s nyakon esípvén, átadta a csendőrségnek.

Alsó Domboru fiatalsága által rendezett táncmulatságon felülfizetni szivesek voltak: Burics István 1 frt, Csesznák József Perlak 2 frt, Czimmerman Ferencz 1 frt, Escher Gedeon és Gusztáv Szent-Mária 1 frt. Golub János és Gullin Károly A-Vidovecz 1 frt, Lovag Hirschler Miksa 9 frt, Hirschler Lipót János 3 frt, Hirschler Jakab 3 frt, Hirschler Henrik 5 frt, Jakupák József 1 frt, Korber János 50 kr, Kengyel Ferencz 2 frt Kohn Károly 1 frt, Lábosy Lajos Szt-Iván 1 frt, Löve Adolf 1 frt, Loncsarics Lipót Szt Mária 1 frt, Maksai Ferencz budapest 50 kr., Miszer György 1 frt 50 kr., Neyfeld Henrik 50 kr., Pick

Ignáczné Budapest 2 frt 50 kr., Pichler Imre 50 kr., Rabenstein Győző Kottori 20 kr., Rózsai Lajos Kottori 1 frt, Schlesinger Gyula N. Kanizza 5 frt, Sipos Károly Perlak 2 frt, Schlesinger Izidor 3 frt, Stárkl Antal 2 frt 50 kr., Stefcics Imre 1 frt, Scheinberger Károly 1 frt Schwarz Simon 50 kr., Schönfeld Kottori 20 kr., Szalai György tűzoltó alparancsnok Kuzminecz 50 kr., Sonnevold Herman 50 kr., Szlámek József 50 kr., Szántó Zsigmond 1 frt, Stasi József 50 kr., Verli Ferencz Perlak 50 kr., Vrátil Tivadar 1 frt s így összesen 61 frt 90 kr a mely összegért a fent tisztelt felülfizetőknek köszönetét nyilvánítja és nyugtázza a rendezőség.

Sertés tolvaj. Martinevics József perlaki lakos szerdán, azaz f. hó 9-én a kir. csendőrségön azon panaszaat adta elő, hogy 1 db sertését f. hó 8-án d. u. ellopták. A károsult s a járőr a heti vásárra ment s ott a tolvajt Márczius István pretineczki lakos személyében a sertéssel megtalálta s így a tolvaj a perlaki kir. bírósági börtönbe került.

Lopások. Zadravecz Jakab szel-nicséki lakos e hó 3-án este csadjával lakodalomba ment s házat becsukta, de ejjel ajtajáról a lakatot lefértették s onnét 27 frt pénzt és 13 frt értékű ruhát loptak el. A csendőrség a tetteseket Vidra József és neje Francziska zebánczi lakosok személyében feltalálta s a loptott tárgyakkal együtt a csáktornyai kir. bíróságnak adta át. A csáktornyai országos vásárrban egy T. J. nevű egyének ezüst óráját és lánczát valamint 15 frt pénzt ellopták. A tettest sikerült Podbrzesien egy kicsanongó nő személyében feltalálni s a bíróságnak átadni.

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS.

Szeretett leányom elhunyt folytan családunkat ért gyászeset alkalmával barátaink és ismerőseink részéről az őszinte részvét számos jelével talákoztunk. Fogadják magam és családom nevében ezen részvétükért hálás köszönetünket!

Csáktornya, 1887. február 17

özv. Ziegler Lajosné.

Szerkesztői üzenetek.

Mihályevicz Kősn jött, a mai számból tehát kimaradt. Levél megy. - Podturen A két népies elbeszélés kedli javítását annak idején napvilágot fog látni. - Cserenesócz. A könyvek ügyében ir. szedtem. - Kursaneos. Megkaptam, köszönet; sajnálom, hogy a lap kis terjedése miatt szakadozva jelenik meg közleményem. - Több b. muraközi és vendédek t. tanítóknak. A jövő számban találja fel az oklevelek nostrifikáció s vonatkozó kérdésekről sűrűre a feleletet.

Uredništvo: Uredništvo je u stanju...
Izdavateljstvo: Knjižara Fischela...
Filipa vu Čakovcu. Sim se naj pošiljaju predplate i oglasi.

MEDJIMURJE

NOVINE ZA PUK

IZLAZI SVAKU NEDELJU.

Cena je:
Na celo leto 4 frt
Na pol leta 2 „
Na četvrt leta 1 „
Oglasi se poleg pogodbe 1 fal
računaju. Iz vnu toga se mora plaćiti za
svaki oglas kulikopot izlazi, 30 kr.
vladni strošek.

Nasi gospodari i osiguranje proti tući.

Posjednici naše Zala-varmegijje su hvalevrednoga čina započeli, kaj su složili, da se zalavarmegjinsko gospodarsko društvo i zajedničko osiguranje razprostrani.

Poziv gospodarstvenoga društva sledi spod, i vu pozivu nalaziju se takaj razjašnjenja.

Ne samo gospodare i gazde, nego i notariuse svećenike, navučetelje pozivamo, da nam budu na pomoć pri ovom poslu, koj bude pravi blagoslov za gospodare. Njihova skrbljivost i revnost za gospodarstvo samo onda more gospodarstveno društvo po dpmagati, ako s čim više gospodarov stupi vu ovo društvo.

Onoga 1 frita, kojega je na leto platiti treba, podvostručnoga dobi nazad on, koj se proti ogaju i tući osigura!

Rečimo dakle i mi s našim gospodarstvenim društvom: Složimo se, nastojmo svoje terhe olehkotiti!

P o z i v .

Zalavarmegjinskim gazdom i gospodarom.

Zalavarmegjinsko gospodarstveno društvo navek je imelo pred očmi gospodarstvene posle, i s radostjum je pozdravilo ove premenjbe, koje su bile održenje gospodarake terhe olehkotiti.

Takova jedna premenjba i novost je „savezno osiguravajuće društvo magjarskih gospodarov“ a ovo savezničko društvo složilo je prvo magjarsko assikuralno društvo. Ojly ovoga društva sastoji vu tom, da se plaća za assikuraciju snizi, i tak si budu mogli i siromašneši gospodari svojega žitka proti tući assikurirati.

Savezničko društvo, koje je zalavarmegjinsko gospodarstveno još lani 30 septembra jednoglasno postavilo, razprostriti se ne samo vu našoj varmegijji, nego i po celim orsagu. Magjarsko assikuralno društvo se i trudi, da bi se taj savez s čim bolje širil, i svojega hasna donesel.

Celo savezničvo osniva se na orom. Ako bude savezničvo veliko, velikoga hasna donese gospodarom.

Velikoga savezničva zavisi od volje gospodarov.

Iz toga se dakle jasno vidi, da se najprvic gazdi i gospodari moraju truditi, da savezničvo s čim veće postane.

Jer kaj je zadaća ovoga savezničva. Gospodar, koj stupi vu savezničvo mora se obvezati, da bude svojega žitka i polja 12 let podjednom assikural pri prvim magjarskim assikuralnim društvom proti tući. (Arendator samo na tuliko let, kuliko let, trpi arenda)

Čisti hasen pripada onim, koji su vu savezničvu. Polovica čistoga hasna bude vu dana na interese, i to bude rezevalna šumma, druga polovica hasna obrne se na to, da se plaća za assikuraciju snizi. Za 12 let se onia i rezevalna šumma med saveznici razdeli.

Svaki saveznik, mora se obvezati na izplacenje jedne svote, koju svota se računa po vrednosti assikuralnih stvarih. Ali ova svota moraju saveznici samo onda izplatiti, ako bi se kakov zgubiček naplaćiti moral. Izim ovoga nemore savezničko društvo nikakve druge stroške nzplacati, jer se prvo magjarsko assikuralno društvo obvezalo, da bude one stroške, koji bi bili vekti, kak nuter dobljeni, penezi rezevalna svota i obvezana svota, samo assikuralno društvo izplatilo.

Ako bi se dakle i taj dogodjaj pripetil, da bi saveznici prisiljeni bili obvezane svote i letnu taksu ne samo kroz 12, nego kroz 13 let izplatiti, tak saveznici nebi niti onda nikaj izgubili, nego bi profitirali.

Ali to, da bi saveznici morali obvezane svote platiti, težko ako bi se pripetilo. O-obito onda nemre biti za to sila, ako bude savezničvo veliko. Dakle znovic moramo naglasiti, da naj stupi gdo samo mre vu savezničvo, i onda je dobiček siguran.

Buduć je zalavarmegjinsko gospodarstveno društvo previdelo hasna ovoga

savezničva, zato preporuča savezničvo osiguravanja proti tući svim gospodarom i gazdom.

Oni koji su vu zalavarmegjinskim gospodarstvenim društvom, plaćaju za 4%, i 8%, m-nje. Oaim, koji menje plaćaju na leto kak 100 frita, odpušća se 8 procentov.

Zato pozivamo taka one gospodare i posjednike koji još nisu vu zalavarmegjinsko gospodarstvenom društvu, naj stupiju taka i vu ovo društvo. Koj hoće vu društvo stupiti, naj s samo pri predsedniku prijavi.

Vu Zala-Egersegu 8. februara 1887.

Háczy Kalman
predsednik.
Szigethy Antal
tajnik.

Kossuth Lajos

kak siromak.

I

1848-me po Kristu evom narodjenju počelo je novo doba za Magjarsku, i vera joj se vu odkupitelju potvrdila.

Toga 1844-te još nigde neje znal. Čovek bledolike farbe s čnim obrađenjem vu čnoj attli s izvnutim belim gollirum, neje li mnogo bilo za ono vreme na svetlu

Kazal se je kak i drugi, koj ga je videl, neje se mu čudil, pak kaj bi se i moglo čudna opa-ati na jednim človeku, a onoga kaj je v njem pribivalo, neje mogel videti. Ta i Indijaneec onda stoprv poklekne pred suncem, gda se oblak s njega razprši, oprava nigdo neče obožavati. Oblak je oprava sunca, a telo opravati duše.

Da bi Peter Novota za ono vreme veliki sudec heveške varmegije sunce pod oblakom bil videl, za stano bi na obed bil pozval onaj oblak, pak ako drugo ne, to bi onda ipak nebesku pugu (rodicu) na njem bili mogli spoznati.

Vu Paradu bil je Peter Novota i Košuth

Za onda je Peter Novota više bil od Košutha, ar je veliki sudec bil, Košuth pak je pred očima sveta morebiti od človeka manje bil, ar je bil oslobodjeni suženj.

Poleg zrakovnanstva morebit su v početku tak zvani hekatombiri odstranjeno pripeto podržavali svetlost — ali je zato ipak svetlo nastalo.

Peter Novota dal je veliki obed vu Paradu, pozval e sve kupeljne goste od maloga do velikoga samo oslobodjenoga sužnja, najmenjega i največjega: Ludvika Košutha ne.

Ne su onda na Košutha mrzili, da bi se ga bojali nego su ga zbog toga snizili, ar se ga nesu trebali bojati.

Ima ljudih, koji druga, ako je od njih mogučeši, ter se od njega čemu nemaju nadjati, zvijave se ga i ar se boje, mrze ga, ako njim se drugi njim ravni čini, iiti ga v ragnuše vzmaju, ako misle, da je od njih nižisi, zametavaju ga.

Košuthu bilo je sudjeno, da sam obeduje.

Oddeljen od družtva, kak odstranjen za onda od domovine. Prije vu malom a onda vu velikom.

Bil je medtim vu Paradu jeden gost, koga je takaj pozval Novota na obed, ali poziva zbog Košutha neje prijel. Taj gost bil je Pavel Pap jeden potanji zastupnik heveške varmegije.

Pavel Pap i Košuth zajedno su pri jednom matom okruglom stolu obedovali. I mali Košuth imal je onda druga (pjdaka) s kojim je mogel kruh progoustva podeliti.

Potlje, gda su obedovali, prispeli su dva fikalni iz Egra, Jozef Vegh i Janko Schaffner. B vsi poznani s Pavlom Papom, i oni su k onomu stolu seli, i onda su vrc četiri peršone naginjale jedno malo družtvo. Ovi tri, ako i ne dostojni apoštoli, ali su nastali apoštoli Košuthovih rečih.

Spominali su se od svega, ali to sve bila je domovina. Košuth od druga neje znao govoriti. S prvine su se skupno spominali, zatim je Košuth sam govoril duzo je govoril, ar ljubljena mu mati neje do-la poiskati ga.

Med ostalimi došli su na red vu spomenku i odnošaji varo-a Egra. Košuth genjen reče: Bormeš bi ov več zaslužil od sudbine svoje i jedinu životnu mu snagu, koju je imel, državni put odvoditi i oduzeli su mu. Morebiti bude gda željeznicu dobil varoš Eger i onda bude oživel i precvel.

Daj Bože, da se to dogodi.

Nekoliko kratkih vurah trajalo je ovo druženje, ali dovoljno zato, da mu spomenek v grob pnesem. Onda sam naučil Košutha obožavati, Pavla Papa ljubiti i on je vre onda morebit upoznal repaću zvezdu po traku joj

Orak mi je to otec ze suznimi očima pripovedal.

Kaj je novoga?

— Soldački konj. Vu Segedinu je jednoga generala bojni bič vudril, i za nekoliko minut je vumrl. Ovaj general imel je jednoga jako lepoga i vernoga konja. Taj konj je veš po hodu poznal svojega gospodarara, i veselo je hrza, kad je čul gospodarove koračaje. General je navaden bil višeput na den svojega konja pogledati. Ali začinju subotu nije došel general, jer je več mrtev bil. Pod večer je konj glavu čisto doli pustil, i zabada va su ga s cukorom nudjali, konj je još i v nedelju žalosten bil. V pondeljek jutro ob peti vuri je konj od žalosti

za gospodarom poginul. Samo 48 vur je duže živel kak gospodar

— Razbojništvo. Vu Leitonischlu su prijeli krečnara Tichaja s ženom i sinom, jer su jedenaajst ljudih zaklali. Drugi glasi veliju opet, da su 13 ljudih zaklali. Čnašlo se je, da je taj krečmar vedna već petipat umoril ljude, ter sad zadržiput, kak se čuje za su mu i suseli pomagali kliti. Ali za sigurno se nezna, jeli su i susedi krivci.

— Nesreća na željeznici 6. o. m. po noći išla je željeznica iz Springfielda vu Montri vu Americi. Na jednom mostu su se sinje pretrgle, i pol željeznice opalo je doli. Akoprem je led jaki bil, itak su ga vagon predrlji, i mašina je pod led dospela. Na željeznici vozilo se je do 100 ljudih, od kojih je samo 30 zdravih ostalo. Drugi su ce potopili a nekoliko ranili.

— Magjarski ministerium dal je na znanje svim pogovarstvom, da po največim brojenju moraju p d magjarsku korunu spadajuće zemlje 39.572 ove soldate i 2955 rezervistov dati. Na Magjarski orsag se računava 34753 regrutov i 3475 rezervistov, na Horvatsku 4762 regrutov i 476 rezervistov, a na Fiumu 37 regrutov i 4 rezervisti. Ako bude ovaj broj punjen, onda budu suviše regrute si domobranstvu deli.

— Konec sveta Thompson Vilneš profesor i vučenjak vu Londonu, držal je vu jednoj skupštini govora od konca celoga sveta. Veli, da po prički za 10 milijonov let bude kraj sveta. Jer se sunce navek hladi, ter po njegovom računuu se sunce za 10 milijonov let čisto ohladi, i onda bude kraj sveta. Thompson zračunal je takaj, da je sunce po prički 20 milijonov let staro.

— Lepa prigodba, kak nam piše jeden naš poet. Čitatelj, se ja zvršila 13. februara vu Gornji Mihaljevci. Dva para starih ljudi svojnimi belimi glavami, koji su već pedeset let vu zakonu lepo živeli, jesu drugom rukar opet, gte su njim visoko vredni gospoin pebanuš sveti bla goslov podelili i takvoga navuku jin držali, da su suze starcom obraz polvale. Tuikajse više ljudi jesu suze p bile, ar se den denešnji kaj takvoga malo što dočeka. To je bilo iz jedne strani veselo, iz druge strani opet žalostno. P. A. B.

— Vu Beču su ministri skušičiu d-zditi i odučili šerege za obrambu domovine s čim predi s otoviti. Na priprave treba je vrnogo penez, i zaradi toga budu se morale delegacije 10. o. m. Vu Budimčesti zati

— Vu orsačkim spravišću je Teza Kalmuz predseđnik ministeriuma ne. I onaj Danielov govor odgovoriti, da se naši odnošaji naproti dugim orsagom, osobito prot. Nemšoj nikaj nisu premenili. Nadijaju se, da bude mir i na dalje ostal. To je istina da se na soldačju vrnogo trobi, ali to nije priprava za tabor, nego stare falinge se moraju popraviti. O di takaj spomenemo, da je prepovedano konje iz orsaga vun peljati.

— Zakon za obrambu domovine sastoji se vu največse vu tom, da svaki mora do 42 leta soldate ostati, samo da od 32 leta stareši samo vu veliki sili moraju rukovati. Najpredi budu izsižene soldate pobrali, i to one, koji su 32-34 leta stari, ter ovi budu morali onakovi iti, koji nisu bili soldati. Ali ovi budu samo za izv šavanje nekojih službah upotrpljeni. Oni koji su 33-42 leta stari a soldati nisu biti oni na miru ostaneju, oni niti nisu popisani. Najpredi doje red na rezervalne domobranske oficire, jer oni budu taki nuter pozvani, s čim budu soldati odposlani. Najpredi budu blizo 350,000 ljudih za obrambu do ovine, i 55000 oficiruv pozvali. Pod ovaj zakon spadajuči ljudi moraju zapriseći vernost ne samo kralju i zastavi, nego i orsačkim zakonom.

— Vu Francuzkoj niti ne misliju na tabor. Francuzki poslanik hoče vni iti nemce zaradi Boulanger francuzkoga ministra. Pol-k toga su jako čudnovi i oni glasi kvi veliju, da su Francuzi 132 franke potrošili na soldačju. Za Boulanger veliju da je izvrste vodja vu taboru. Sva soldačija je vu njegovoj ruki ter bi si on lehko celoga tabora na svoj hassen obrnul.

— Tali anski orsag ima nepričke podložniji afrikanskini državami. Jeden

abesjanski šereg napal je 480 talijan-kih soldatov, i skorom sve su je potukli. Abesjci napadaju Masnu zvano mesto, ter je budu prevze i, ako talijani s doma pomoć ne pošleju. Vu Masnu su zaradi toga osuvali ni istra i zato se je ovaj zahvatil. To bormeš nije dber glas, jer je ovaj čovek jako mude bil, i imel je reč pri svakim eruropejskim pitanju.

Ocevidni list uredničtvu „Medijurnja“

Poštovani gospoin urednik! Moja prošnja je da bi ona gospoda, koja su predpostavljena to jest gospoda varmegijska svako dobra bila, koj bi nam pris-kobela svako dobro jednu knjigu i u njoj prevodili iz magjarskoga jezika na naš medijurnski jezik one paragrafe, koji govornju od dužnostih g. sudcov varmegijskih i g. notarijov občinskih, nadalje od birovo, poglavarov, i zastupnikov, škole, od gospode navučit-lov, školskih poglavarov i t. d. Prosim to zato, jer vu ovoj prošnji nega nekaj hudoga. Ar ako dojde od gosp. sudca ili od gosp. notarijusa kakova zapoved, već ljudi veliju, da su to pak med sobom uspravili, to mi nemoramo, ako u čemo vćiniti. Nadalje ako birovi dobi k kov nalog od gosp. sudca ili gosp. notarijusa da zvrši svoji dužnost, ide po vulticaj, već mi svaki iz dosteka kriče: „Pak ga vrag nesel!“ Već ga dobro ne primaju a ne, da bi našemu zapoved svršili. Kakti verni čini naše varmegijskim, mi smo potvrdženi našim varmegijskim tetkom pak s toga bi jako dobro bilo, da bi one paragrafe po našem jeziku dobili prevedene, kajti bi zatim lopi mir i sloga doš a vu občine, kajti bi onda svaki svoje du-nosti hole znal i vsil. A takovim malovrednim ljudem, koji su zapovedi, bli dobre ali bude, nisu nikaj, takvam bi bilo dobro i jako ko isto ove dužnosti prevoditi, kaj bi znači gda je treba govoriti, gda li mučati vu kancelariji ili pred poglavarstvom. Za oprost zabutuvaja gospodu čitateleje prosim.

S poštovanom gospoin na urednika,
Vu Pribistavci dne 15. febr. 1887

Leszjak Gyra.

Odgovor.

Istina ima naš post gori imenuti do o otec, da bi dobro bilo, ako bi občinske i druge zakone stanovnika medijurnskih občinskih i po materijaku jeziku si čiti mogli. Ali takve knjige izdati bi vrnogo koštalo, pak jezero i jezera kupce bi bilo treba, da bi se to dugavaoje izplatilo, a toga vu medijurnju nema. Sve paragrafe prevoditi iz magjarskoga, pak štampati dati, nije moći, pak niti nije potrebno, ar zakoni, pak naredbe se skoro svako leto iznova delju a svigdar skoro kojize štampati, bi pak vrnogo ezer fetrov koštalo. tomu ko nec niti kaj rebi bil. Ali zato je jeden načju, kak bi bi o moguče zakone čitati i po našem jeziku, to je: čitati naše novine. Vu „Medijurnju“ smo vrti vrnoge zakone izpisali i raztolni čili našim pot. čiteljnim. Mi si držimo i nadalje za dužnost, da vam prevodimo zakone magjarske i nje raztolno čimo. Čin predi budemo vam raztolno čili občinski i varmegijske glavne zakone i naredbe. S pozdravom Urednik.

Priredja.

Kov' poštenje nije drago,
Još on nezna, kaj je blago.

Koj je delujk vu dobćku,
Pravo, da je i v zgubićku.

Ki god blago preveć ljubi,
S blagom lehko glavu zgubi

Ki obeča zlatne gore,
Malo kada on pomore.

Ki se trudi, on dobiva,
I koj ima, on vužva

Ki vu pesek sejat ljubi,
Trup i seme zahman gubi.

Koj češ v srcu miran biti,
Doma čuvaj, naj van iti.

Koji lovi v mutnoj vodi,
Svakojačk.h rib nahodi.

Koj pod drugim jamu kopal,
Sam je potlam vu nju opal.

Koj sam ruku v ogej meće,
Prav mu budi, ako se speće.

Koj sam za se ništ nemara,
I za druge se ne stara.

Koj vu kleti vino toči
S vodom jezik taj nemoči.

Koj za tuđim preveć hlepi,
On se svojim malo krepi.

Komu Bog vu pomoći stoji,
Ničesa se on neboji.

Krivo blago, kriv imetek,
Nebu vćival tretj' odvetek.

Ku je vplj j a g lo za mlada,
V starost prejde ta navada.

Malo sala je v komaru,
M lo hvale v matom daru.

Nj človeka, komu blago,
Nebi bilo lepo drago.

Nega bata zvrhu zlata,
O zlezna tere vrata.

Nevredno se moć poveda,
S k jvu čona zapoveda.

Nit se rodi nit se rodi,
Koj bi svemu svetu vgodil.

Priposlal.

Vogrin J.

Nekaj za kratak čas.

Peljal se je otec sinom vu ladji p-ek D ave. Otec je od veslanja v-ć čisto odnemogel, zato je rekel sinu: Jandreko, samo jako veslaj, gda demo dimo, ako nam Bog da, budemo debele gambatoće na večer jti. Sin: ej japa, japa kaj nam to haseu, ako nam Bog da debele gambatoće, ako je pak mama nebuda šteli skubati!

Došel je jeden pošten i marljiv mašter vu Venecciu prvi put kaj je nekoliko dneov vse znamenite stvari pregledaval. Vu tom vremenu spoznal se je s jedim magrom taljanom, i kak su se obedva šetali, epzali su jednoga kremenatoga oroslara s kreljutmi, gde drži v tacaj jedan tugu, vu kojaj je bilo napisano: „Mir ti Marko Evangelista moj! (Pax tibi marce E angelista meus), akoprem je nemeć znao, da je taj oroslan zmeć orsaga, ipak je zapital talijana, predi vra gošpor e, vu kojoj strani sveta, i vu koji gori žvi oroslan s kreljutmi i kaj zna iz knjige šteti?“ Molim vas, odgovori taljan, to morate vi znati, vu ovoj istoj strani sveta i gori, gde se i ževju, valiju orlni s dvema glavami.“

Gost: Draga krečnarica, kak se meni vidi, ov puter nemore čisto frižek biti!

Krečnarica: Je za istinu, već i malo smrdi.

Gost: Pak kaj su to ni mogli taki povedati!

Krečnarica: Znaju, nisam njim hotela apetita kvariti.

Sudec. Ej! ej! kai se nesramujete? pod vaše stare dni pak iti krasit!

Tat. Hej, gospodin sudec, morati je krasiti. Znaju, za su vremenc, pak ako čovek nekrade, nemre niti pošteno živeti.

CENA ZITKA.

Pgencia 8 80 9 — Hrs 6. — 7. —
Jedno 6 — 7 30 Zob — 6 50 — 6 80
Kuruz 6 35 6 10

LOTTERIJA.

Budapest 13. februara 1887.
21. 35. 16. 65. 26.

Szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF

Urednik.

